బియ్యపు బాన

కొత్తపల్లిలో రాత్రిళ్లు నక్కల భయం ఎక్కువ. మందగా చేరి అవి అరచే అరపులు నిశ్శబ్ద నిశీధిని చీల్చి ప్రతిధ్వనించి పిన్నవాళ్ల గుండెలను తల్లడిల చేస్తాయి.

ఊరికి కొంచెం చివరగా కాపురముంటున్నాడు వెంకయ్య. ఆయన భార్య సుబ్బి, శుభ్రముగా కసువు చిమ్మి, వున్న కొద్దిపాటి చెంబులను, బిందెలను వరుసగా, అందంగా పేర్చి, తన యింటిని చూచుకొని గర్వపడేది. రాత్రి పడుకోబోయేముందే, అన్నిటినిసర్ది వరసగా ఎక్కడెక్కడ పెట్టేవి, అక్కడక్కడ పెట్టి, పడుకొనేది. అలా వుంచడం ఆమెకు ఒక అలవాటుగా ఏర్పడిపోయింది.

కాని ఒక చిన్న విషయంలో మాత్రం ఆమె కొంచెం తలకిందులైంది. పూర్వులనుంచి వస్తున్న ఒక పెద్ద విషయంలో పొడుగైన మట్టి "బియ్యపుబాన". అది పొడుగులో ఆమెతోటి ఒక అంగుళం అటూ యిటూలో పోటీకి నిలుస్తుంది. మూతికూడా దానికి తగ్గట్లు వెడల్పుగా ఆమెను మింగేసేట్లువుండేది. అందులో బియ్యాన్నిగాని, ధాన్యాన్ని గాని పోసుకుంటూ వుండేవారు. దాన్ని చూచినపుడు సుబ్బికి తను అంత ప్రయాసతో అలంకరించే ఆయింట్లో దయ్యం మాదిరిగా వుండి, యింటిఅందాన్ని చెడగొట్టేస్తోందనిపించేది. అప్పుడప్పుడు పగులగొట్టాలనికూడా అనిపించేది. అయినా చూస్తూ చూస్తూ పగులగొట్టలేక పడేసి పెట్టింది ఒకమూలగా.

ఆరోజు సాయంత్రం పెందరాళే భర్త వెంకయ్య భోంచేసి బయటకు పనిమీద వెళ్ళాడు. తను యథాప్రకారంగా సామాను సర్దుకుంటూ వుండగా, నక్కలు ఏడుపు ఆరంభించాయి. వాటిని లెక్కచేయకుండా తనపనిని తను చూసుకుంటున్నప్పటికీ బయటకువెళ్తే అవి ఎంత భయంకరంగా అవుపిస్తాయో తలపుకువచ్చి మనిషి భయంతో, నిలువునా కంపించిపోయింది.

ఇదివరలో ఒకపిల్లవాడు ఆరుబయట పడుకొనివుండగా, నక్కలు నాల్గువచ్చి వాణ్ణి చంపేసినరోజు జ్ఞాపకమొచ్చి ఆమెభయం యింకా ఎక్కువ అయింది. భర్త యింట్లో లేడు. ఆమె ముసలిఅత్త, మరీ ముసలి మామగారు నరసయ్య మాత్రమే వున్నారు. అప్పటికప్పుడే, అత్తమామలు భోంచేసి పడుకున్నారు. మామగారు మాత్రం అప్పుడప్పుడు దగ్గడం వినిపిస్తోంది. అత్తగారు జరాభారంతో నిద్రిస్తోంది గురకలు పెట్టుతూ. లేపడంకూడా కష్టం.

ఏమీ ఫరవాలేదు. తనలో తను అనుకుంది. భయపడనవసరంలేదు. నిజమే. భర్త యింట్లో లేడు. దోపిడిగాళ్లు ఎవరైనావస్తే యథేచ్ఛగా దోచుకోవచ్చు—ఆమెగాని, ఆమె అత్తగాని, మామగాని ఏమీ చేయలేనివారు. అయినా తనభ్రమగాని, తనభర్త లేనట్లు దొంగలకు ఎట్లా తెలుస్తుంది? అదీకాక - ఆరోజు అష్టమికూడాను. దొంగలుకూడా మంచిరోజు చూచుకునేవస్తారని సమాధానపర్చుకుంది.

అయినా ధైర్యం చిక్కలేదు. తన దేవతావిగ్రహం దగ్గరకుపోయి వేడుకుంటే? లేచివచ్చి దీపారాధన చేసింది. ఆపదలనుండి రక్షించవలసినదిగా ప్రార్థించింది. ప్రార్థించుతుంటే ఎందుకో వొళ్లు వణికింది. తను అందరికీ దూరమైనట్లూ—మళ్ళీ అనుకొంటోంది-అకస్మాత్తుగా ఆకాశము మేఘావృతమై, చిమ్మచీకటిగా అయిపోతే, దొంగలైనా తప్పించుకరావటానికి ప్రయత్నించరు—వాన కురిసినా బాగుండును అని. కాని ఆకాశంలో నక్షత్రాలు జ్యోతులవలె ప్రకాశిస్తున్నాయి. మళ్ళీ ఎందుకో నిరాశ.

ఒక్కసారిగా మళ్ళీ భయపడింది. భయంతో దీపాన్ని కొండెక్కించి వచ్చి పడకగదిలో, ముసుగుతన్ని పడుకుంది. కాని నిద్రాదేవత కనికరించలేదు. ఏవో భయంకరమైన ఆలోచనలతో బుర్ర వేడెక్కు

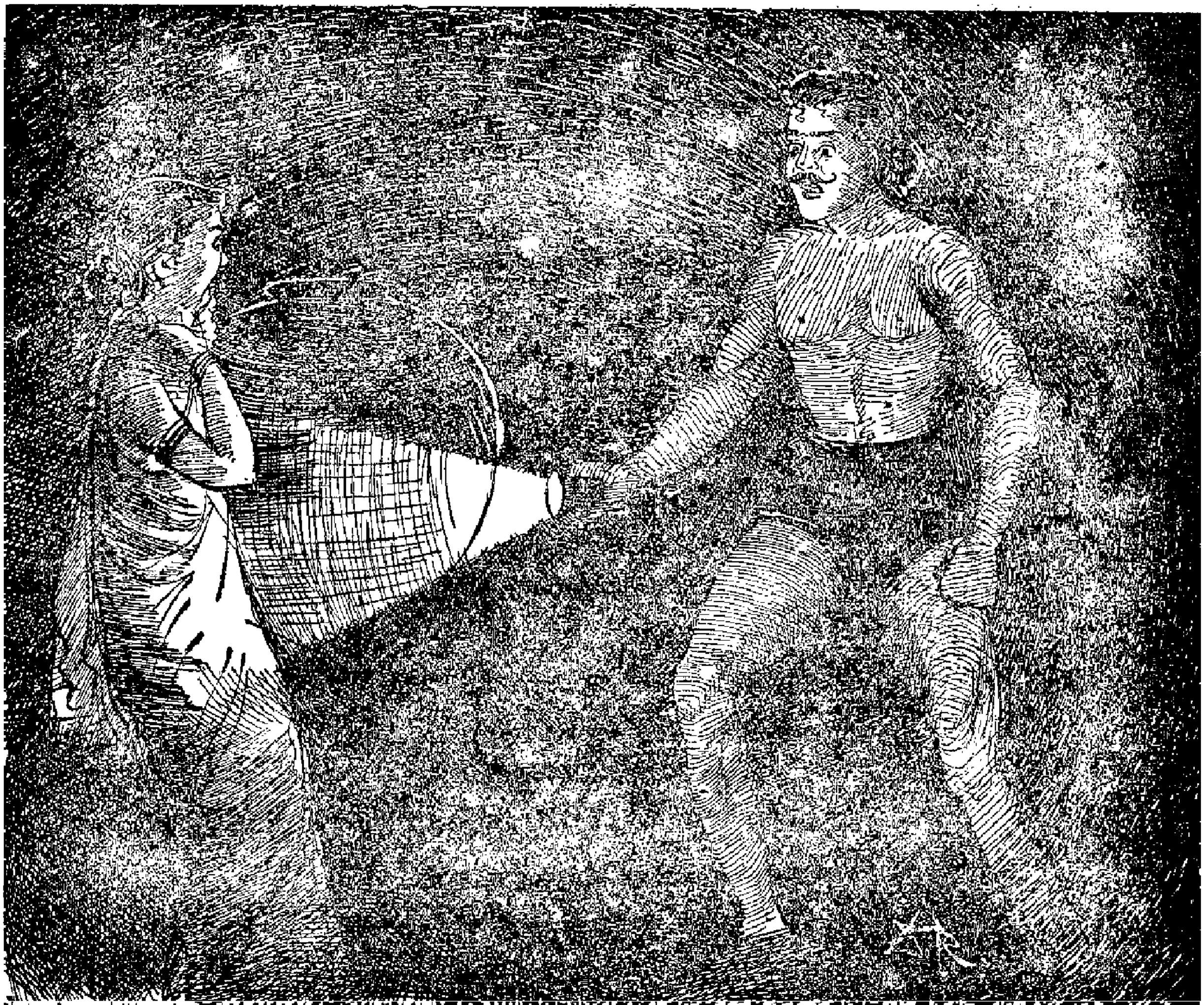

తోంది మాటన్నా పలికలేకపోతు
పోతోంది. అడుగులో ప్రాణంలేక
పోతోంది. ఇంకెప్పుడూ పెదిమె
టికి, ఉపక్షంగా తనను ఒంటరిగా
[illegible]లి వెళ్ళనీయకూడదనుకుంది. –
[illegible]నా తనకు ఎవరితైనా తోడు
[illegible]పించకు అనలే వెళ్ళనీయకూడ
దనుకుంది.

అప్పటికే కొంచెం మాగన్ను
పడింది. అయినా లాభం! దేవుడే,
తనమొర్ర కరుణించలేదు. ఎందుకో
అకస్మాత్తుగా, దగ్గర లేచికూచుంది.
పిరుగున్నంలో ఏదో చప్పుడవు
తోంది! తలుపు కదిలినట్లు గట్టి
చప్పుడు. తను వేసిన గొళ్ళెంకూడా
వచ్చేసింది. ఎవరో లోపలకు
రావడానికి ప్రయత్నిస్తున్నారు.
ఏమో? తనకు గిట్టే కావచ్చు. అను
కున్నదానికంటే పని తొందరగా
ముగిసి మరలి వచ్చివుండవచ్చు.
అంతే. ఇంకెవరు వస్తారు?

ఈ గడబిడకు సుబ్బి లేచి కన్ను
దిగా పిసికున్నంతలోనే [illegible]
తొంది పడకగది గడపదాటింది [illegible]
లేవో పిశితులు భయంకర కాంబళ్ళ[illegible]
పడినంత చక్కగా చేస్తూ తనను
కుంది. వెన్నెల లోపలికి పడింది.
వెన్నెల వెలుగులో ఒక ఆకా
రము! పొడుగైన, బలిష్ఠమైన వాటి
ఆకారము!! వెంకయ్య మాత్రం
కాదు. సుబ్బి నిర్ఘాంతపోయింది.
వచ్చినవాడు తనభర్త కాదు. గొంతు
న అరుపు కోడం మొదలుపెట్టింది.
కదలలేకపోయింది. కాళ్ళు వణుకు
తున్నాయి. నోట మాట పెగల
లేదు. భూకంపం వచ్చిందేమో
అనుకుంది.

ఆ ఆకారం నేరుగా తనవద్దకే
వచ్చింది. టార్చిలైటు వెలుతురు
[illegible]నమీద పడింది. సుబ్బి [illegible]
గట్టిగా పట్టుకున్నాడు ఆగొంగ.
"నాంచరగా చెప్పు–కబ్బు. ఎక్కడ
[illegible]బాబాలో" గర్జించాడు. "నిజం
[illegible]వా–రి; ప్రాణాలు దక్కు–

(తరువాత పేజీ చూడండి)

(37-వ పేజీ తరువాయి)

తాయి!..." కళ్ళు వురిమాడు. "లేదా చంపేస్తాను. నిల్చున్న పళంగా రక్తం తాగేస్తాను—" అన్నాడు.

"లేదు - లేదు!" కంపితస్వరముతో అన్నది సుబ్బి. ఇంతట్లో ఆగదిలోకి ఎవరో ప్రవేశించారు. వెనక్కు తిరిగిచూచింది. తనమామగారైన నరసయ్య! అమ్మయ్య అనుకొందికాని లాభం? పండు ముదుసలి-దెబ్బకే చచ్చివూరుకుంటాడు. శక్తిలేదు పాపం. అటువంటి సమయంలో తనను ఎవరు ఆదుకోగలరు? తనే ధైర్యం తెచ్చుకోవాలి సాహసించాలి. అబల కాదు సబల అనిపించుకోవాలి.

"మాట్లాడవేం - మూడిందా?" రెట్టించాడు దొంగ. "గొంతు పిసికేబదులు ఇద్దర్ని చిత్రవధ చేస్తాను! చెప్పు! డబ్బు, సొమ్ములు ఎక్కడ దాచావో ఆలస్యం చెయ్యకు."

టార్చిలైటు వెలుగులో బియ్యం బాన కనపడుతోంది. బానమీదికి సుబ్బిదృష్టి మరలింది. "చెపాను - చెప్తాను" అంది కంపిత... తో "మాదగ్గరున్నవి ఒక ... పాయలు, మూడు వెండిగిన్నెలు. బీద వాళ్లం. మాదగ్గర అంతకంటే ఏమీ లేవు. వూళ్లో రెడ్డిదగ్గర డబ్బు చాలా వుంది."

"ముందు నీవక్కడపెట్టు; తరవాత వాడిపని పడతాను. ఆలస్యం చేయకు; తే!" అన్నాడు దొంగ.

"నేను తేలేనువాటిని" ఏడుస్తూ అన్నది సుబ్బి. "అవి చాలా అడుగున వున్నయి. నువ్వే చూచుకో!"

"ఎక్కడా? చెప్పు? నేనుత్రవ్వుకోగలను-ఎంతలోతైనా సరే!"

బియ్యం బాన వున్న మూల చూపుతూ "అదిగో ఆ బానలో బియ్యపు అడుగున వున్నాయి" అంది ఏడుస్తునే.

"ఓసి తెలివితక్కువదానా" గొణుగుతున్నాడు మామ వెనుక నుంచి, "ఆసంగతి నాకే తెలియదు కదా వాడికి చచ్చినా తెలిసేది కాదు! ఎందుకు చెప్పావే? ఇంక మనపని అంతేనే; తెలివిమాలిన దానా!" అంటూ సుబ్బి మామగారు గోలపెట్టారు.

సుబ్బి దొంగవైపు చూస్తోంది. ఆపాదమస్తకం వణికిపోతోంది. ఆ దొంగ బానమీదికి వంగి అడుక్కు చేతులు పోనియ్యటానికి ప్రయత్నిస్తున్నాడు. కాని అతను అనుకున్న దానికంటే లోతుగావున్నందువల్ల, ఇంకా ఇంకా ముందుకు వంగుతున్నాడు. సుబ్బి తదేకదీక్షతో నోరు తెరుచుకొని చూస్తూంది. అతను నడుములపైగా వంగాడు. వంగీ వంగడంతోటే, సుబ్బి దొంగవాడిపాదాలుపట్టుకుని మెలబెట్టింది. బానలో తలక్రిందుచేసింది. దొంగ గిలగిలా తన్నుకొంటున్నాడు. వదలించుకోబోయి కాళ్లు విదలించాడు. తల, చేతులు, నడుము బానలో ఇరుక్కుపోయాడు. తల బియ్యంలో దూరడంవల్ల వూపిరికూడా ఆడడం లేదు. పట్టుబడిపోయానని అనుకొన్నాడు. ప్రాధేయపడడానికి

రవిగ్లిసరిన్ సోపు

రవిగ్లిసరిన్ సోపు అన్నికాలములల్లో వాడదగినది. శరీరమును మృదువుగాను కాంతిగను ఉంచును. సోల్ ఏజంట్లు:- ది న్యూస్టార్ & కో, మద్రాసు 21.

నారసింహ లేహ్యము

బంగారు చేర్చబడినది. మేహము, నిర్వీక, నిస్సత్తువ, శుక్ల నష్టమును హరించి బలమును, కాంతిని, వీర్యవృద్ధిని కలిగించు వరప్రసాదము—

20 తు॥ డబ్బి రు. 3-4-0 పోస్టేజి 15 అ. పి. సి. ఏ. &కంపెని. "ఆయుర్వేదసమాజం" పెరిదేపి- నెల్లూరు జిల్లా.

సకల దంత వ్యాధులకు

కోతిమార్కు నల్ల పండ్లపొడి

ప్రతిచోట దొరకును

నోగి అండ్ కో
87 త్రినాబజార్ రోడ్, మద్రాసు-1

బెజవాడ ... ప్రమోటింగు కార్పొరేషన్, పోస్టుబాక్సు నెం. 5 గాంధీనగరం.

బియ్యపు బాన

మొదలుపెట్టాడు. అడుక్కున్నాడు. వేడుకున్నాడు.

త్రాడు తెమ్మని కంగారుగా అరచింది సుబ్బి. ముసలి నరసయ్య పోయి తెచ్చియిచ్చాడు. దాంతో యిద్దరూ కలిసి దొంగ కాళ్లు గట్టిగా కట్టిపారేశారు.

"వెళ్ళు వెళ్ళు మామా! పోయి ఎవరినైనా పిల్చుకు రా" అన్నది సుబ్బి.

"నామ్మనొక్కోటి ఎందుకు చెప్పావు మొదట" అన్నాడు నరసయ్య. అతనికి అసలే పిరికి స్వభావం.

"ఏకేం తెలియదు! అసలు మన దగ్గర ఎక్కడిదీ సొమ్ము. ఇప్పుడేమైనా వుందేమో అందులో! ఒకవేళ దొంగ దగ్గర ఏమయినా కొంచెం వుంది "చుప్" అన్నది సుబ్బి.

బయట పుల్లి నక్కలు అరుస్తున్నాయి. కాని ఇప్పుడు ఆమె భయపడటం లేదు. తను సబలనని సంతోషిస్తోంది. బయటకు వెళ్లిన మామ నలుగురినీ పిలుచుకువస్తాడు. అందరూ చేరి దొంగను బయటకు లాగి, పంచాయతీ దారమిల్లుకు పంపడా నికి కూడా ఎముకల్లేకుండా విరగ తన్నటమే యిక తరువాయి. ★

★ న్యాయ నిర్ణయం ★

(15-వ పేజీ తరువాయి)

ఆమెను గ్రహించి గృహజీవితం సాగించాలి. కాపాలీ......రాగిణిని వదిలిపెట్టు. కంచే చేను మేస్తే ఇక చేసేదేమిటి? గ్రామ పెద్దను బంధించు.

గ్రామపురోహితుడు: అదే మంచిపని. ధర్మం నడిపించవలసినవారికి ముందర ధర్మనిర్వహణలో శిక్షణ ఇవ్వాలి.

[రత్నాలు వెళ్ళి రాగిణి చెయ్యి పట్టుకొని సభ ఎదుటకు తీసుకు వస్తాడు]

రత్నాలు: సభా సదులారా! నమస్కృతులు. ఈవృద్ధమాతవల్ల మేము రక్షించబడ్డాము. మీ అందరికీ మేము సదా కృతజ్ఞులం. మాతృదేవీ ఇవే మా నమస్కారాలు.

వృద్ధమాత: రత్నాలూ రాగిణిని క్షమించి ఆదరించు. రాగిణీ ఇకముందు ఇటువంటి తప్పు చెయ్యకు.

చార్వాకుడు: ఈనాటి యీ అనుభవం వల్ల మీకు జ్ఞానోదయమగుగాక. రాగిణి చేసింది పొరపాటు కొంచెం నామతం కాదు. ఆ పొరపాటు జరగకుండా మనమందరం చూడాలి. శిష్టసృతిని చూపించి నీతిని, శీలాన్ని ప్రజలకు అలవరచలేము. మన మేర్పాటు చేసుకొన్న ఆచార సంప్రదాయాలు మన అభివృద్ధికే ఆటంకం కారాదు. ఇక మేము వెళ్ళివస్తాం గ్రామ పెద్ద సంగతి ఈ సభవారి నిర్ణయానికి వదిలి వేస్తున్నాను.

గ్రామస్థులు: ఆయనను శిక్షించవలసిందే.

చార్వా: ఇక వారు సెలవిప్పించండి.

రాజప్రతినిధి: ఇంకా కొంతకాలం ఇక్కడుండి......

చార్వా: వుండి ప్రయోజనంలేదు. ఉంటే నావల్ల మీకు కూడా బాధపడవలసి వస్తుంది. మేము దేశాటనకు వెళ్ళవలసిందే... వస్తాం మరి...రాగిణీ సెలవు.

అందరూ: ధర్మం కదులుతోంది. సత్యానికి ప్రసవవేదన వచ్చింది. రానున్న కాలంలో సత్యం వుంటుందా? ధర్మం నిలబడుతుందా? ★

మనిషిలో మనిషి

(35-వ పేజీ తరువాయి)

"ఈ లేఖ సంగతి పైకి వెల్లడించడం నా కిష్టంలేదు, తెల్సునా?" అని యజమాని అన్నాడు.

"కూడదండీ! నాకు తెలుసు" అని గుమాస్తా ప్రత్యుత్తరమిచ్చాడు.

అట్టర్సను ఆరాత్రి ఒంటరిగా కూర్చున్న సమయంలో ఆ లేఖను భద్రంగా తన ఇనుపపెట్టెలో పెట్టి తాళం వేశాడు. అది మొదలుగా ఆ కాగితం అందులోనే దాగివుంది. "ఒక హంతకుని దస్తూరీలో హెన్రీ జెకిల్ దొంగఉత్తరం వ్రాయడమా! ఎంతమాట! ఎంతమాట!" అని తల్చుకునేసరికి అట్టర్సన్ ఒంట్లో రక్తం చల్లబడిపోయింది.

(ఇంకావుంది)

సప్తరంగ తైలం

...... చిన్నదైన ...... ఆరోగ్యమును ...... 48 ఏండ్లు ప్రఖ్యాతి చెందిన ...... 1 సీసా రూ 10/-లు. పో. ఖ. రూ 1-4-0

...... రు 1/4 ...... పంపేది.

డా॥ రత్నం సన్సు మెడికల్ హాల్,

...... సికింద్రాబాదు-దక్కన్

అమృతమువంటి

అనంగప్రభాయాకుతి

ఎందరిపైన ...... ప్రకాశవంతమైన ...... ఉత్తమమైనది. ధాతువును గట్టిపరచి వృద్ధిచేయును బలహీనత చెందిన నరములకు శక్తినీ, పటుత్వమును చేకూర్చును సుఖమైన దాంపత్యజీవితమునకు ఉత్తరవాదముగల సంజీవి

30 మాత్రలు రు. 10. 15 మాత్రలు రు. 5

మదనమంజరి ఫార్మసీ

184, మైనాబజారు రోడ్డు. మద్రాసు 1.

బెజవాడ-శ్రీనివాస మెడికల్ హాల్సు-పాపులోడ

రాజమండ్రి ఈశ్వరిదాస్ & కో మెయిన్ రోడ్డు

నెల్లూరు: ఆర్యన్ ఫార్మసీ-ట్రంకు రోడ్డు,

ఇతర కేంద్రాలల్లో ఏజెంట్లు కావాలి

కుష్టు ★ బొల్లి

తగ్గేరా మేహామచ్చలు, సెగ, పవాయి వ్యాధులకు, గ్యారంటీ చికిత్స, క్యాటలాగు ఉచితం. జి వి. రెడ్డి అండ్ కో.. (రిజిష్టర్డు) "భాస్కరాశ్రమము" గోపాలపురం. (తూర్పుగోదావరి)

MONEY'S

MODEL LETTER - WRITER & BUSINESS CORRESPONDENCE

224 Pages Price Rs. 1-8-0

Postage As. 10.

A. S. Money & Co., (AP)

14, Sambier Street, Madras-1.

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St, Madras